

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/31/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4324010018
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4324010018.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci proti odsúdenému A. B., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 22.02.2024, sp. zn. 1Nt/2/2024 (ďalej len „súd I. stupňa“), na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 18. apríla 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 9 odsek 2, odsek 4 písmeno a/, odsek 5 zákona číslo 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody zamietol žiadosť odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) o preradenie na ďalší výkon trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Mestského súdu Bratislava I zo dňa 12.06.2023 sp.zn. B5-8T/33/2023, do ústavu s minimálnym stupňom stráženia

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že zákonné podmienky pre preradenie odsúdeného z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia nie sú splnené. Aby bolo možné vyhovieť žiadosti odsúdeného o preradenie na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s nižším stupňom stráženia, je najskôr potrebné dôsledne zhodnotiť jeho pobyt vo výkone trestu. V uvedenej súvislosti súd I. stupňa uviedol, že odsúdený nebol počas výkonu trestu odňatia slobody disciplinárne potrestaný ani disciplinárne odmenený, a teda doposiaľ si nevytvoril podmienky k udeleniu disciplinárnej odmeny. Z hodnotenia odsúdeného ústavom na výkon trestu nevyplývajú skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné prijať záver o významnejšej aktivite odsúdeného pri plnení programu zaobchádzania, pretože jeho ciele sa u odsúdeného v oblasti zmysluplného trávenia voľného času neplnia vôbec, v oblasti vzdelávania sa plnia čiastočne a v ostatných oblastiach sa plnia priebežne. Podľa názoru súdu I. stupňa odsúdený svojím správaním počas výkonu trestu dostatočne nepreukázal osobnou aktivitou negatívny postoj k páchanej trestnej činnosti, ani snahu o svoje polepšenie sa v budúcnosti. Argumentáciu odsúdeného o jeho zdravotnom stave nie je možné prijať ako odôvodnenie absencie vlastnej aktivity. V tomto smere sa odsúdený javí skôr ako pasívny užívateľ pobytu vo výkone trestu odňatia slobody bez vlastného aktívneho prístupu, ktorý by mohol zakladať záver o vhodnosti jeho preradenia do výkonu trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd I. stupňa poukázal najmä na závery hodnotenia odsúdeného riaditeľom ústavu, podľa ktorého si nevytvoril podmienky k preradeniu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Súd I. stupňa taktiež poukázal na odpis registra trestov odsúdeného, z ktorého vyplýva, že sa desaťkrát dostal do rozporu so zákonom, čo nepoukazuje na jeho kritický postoj k páchaniu trestnej činnosti. Odsúdený bol po prvýkrát uznaný vinným a odsúdený už ako mladistvý, pričom následne bol s takmer pravidelnou periodicitou (vynímajúc obdobia, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody) uznávaný vinným pre úmyselné trestné činy. S poukazom na všetky

uvedené skutočnosti súd I. stupňa dospel k záveru, že na odsúdeného bude naďalej potrebné pôsobiť výchovnými prostriedkami výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal sťažnosť odsúdený, ktorú do dňa konania neverejného zasadnutia písomne neodôvodnil.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a veas podanej sťažnosti oprávnenou osobou preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej krajskému súdu z citovaného ustanovenia, preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody a nezistil v konaní predchádzajúcom napadnutému uzneseniu porušenie príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa správne, zákonom zodpovedajúcim spôsobom a opodstatnene, rozhodol o zamietnutí žiadosti odsúdeného o preradenie z výkonu trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia na ďalší výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože ani podľa názoru krajského súdu neboli splnené materiálne podmienky, ktoré vyžaduje ustanovenie § 9 odsek 2 zákona o výkone trestu odňatia slobody. Správne na to poukázal súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá ustanoveniu § 176 odsek 2 Trestného poriadku, že nemožno konštatovať, že by odsúdený vo výkone trestu svojím správaním preukázal, že plní program zaobchádzania. Správne súd I. stupňa pri konštatovaní svojho záveru vychádzal z hodnotenia riaditeľa ústavu, kde si odsúdený vykonáva trest odňatia slobody a správne tiež vychádzal aj z predchádzajúceho spôsobu života odsúdeného, kde správne poukázal na opakované páchanie trestnej činnosti odsúdeným.

Krajský súd preto z dôvodu vecne správneho a zákonného rozhodnutia súdu I. stupňa, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.